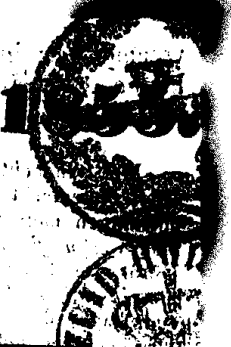

DE GRONDWET.

VERSCHIJNT

Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor de Gravenhage per 3 maanden f 4.50.
Voor de overige steden des Rijks 5.50.

DONDERDAG 12 JULIJ.

UITGEVER-DIRECTEUR:

C. H. SUSAN, Jr., te Gravenhage.

Hoofd-Correspondenten M. Schönléveld en Zoon,
Beurssteeg, te Amsterdam.
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet,
Jan Hendrikstraat, n. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIE:

Van 66n tot zes regels. 1.00
Voor elke regel meer. 0.15
Behalve de 35 cts. zegelgeld.

Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden worden geplaatst tegen betaling van f 1, het zegelgeld daaronder begrepen.

De verkiezingen voor den Haagschen Gemeenteraad.

I.

Het is bekend, dat de handelingen van onzen Gemeenteraad, vooral sedert den laatsten tijd, vrij algemeen de ontevredenheid der burgerij hebben opgewekt. Men zekere geest, die in den Raad schijnt voor te zitten, heeft besluiten doen nemen, welke anders geacht konden worden onverklaarbaar te zijn. Wat wij in September des vorigen jaars zeiden, is, zoo mogelijk, nu nog meer van toepassing: „Men schijnt noch de behoeften van den middenstand en der arme bevolking te vergeten, noch zich te bekreunen om hetgeen de burgerij beperking zijner vrijheid acht.... en steeds kleiner wordt in den Gemeenteraad het getal van hen, wier stem zich verheffen tegen maatregelen, die, in verband van de bevolking, slechts het gevoel van den dwang der wet en den druk der belastingen vermeerderen.” (1)

De meesten van hen, die hunne klachten over den Gemeenteraad aan den Raad hebben overgedragen, hebben de voorname oorzaak van hetgeen gebeurd is, in zijn oog, zoo veel als de handelingen van den Gemeenteraad beoordeelen en veroordeelen; maar zoo dra het aankomt op het kiezen van leden, voor dat zij hun stem, zich onverschillig betoonen, of van hun stemrecht geen gebruik maken; of hunne stem, zonder wetmatig, wegschenken als een bewijs van vriendschap, te meelopen met den grooten hoop, geen zelfstandigheid aan den dag leggen om zelf te kiezen en te verkiezen: „Het kan mij niet schelen, wie zijne stemmen er zijn nog vele anderen, die, door dagelijksche bezoeken afgemat, beloven hunne stem te geven aan den gemeenen patroon dier stemmen-wervers; die zonder onderzoek veel geven het kostbaarst regt, dat zij als Staatsburgers bezitten en naderhand, doch te laat, klagen over de handelingen der personen, aan wie zij zelf, door hunne lafheid en onverschilligheid, de magt in handen gaven.

Door ondervinding wordt men evenwel wijs; en wij gelooven, dat de ingezetenen der residentie genoeg ervaring zullen hebben opgedaan, om tot de erkenning te komen, dat het nu meer dan tijd is, om te toonen, dat men inderdaad rijp is voor het onwaardeerbaar regt, dat de Grondwet hun, ook in het kiezen hunner Gemeente-regenten, heeft geschonken. Klachten en bittere uitvalen helpen niet: de Gemeentewet heeft in de periodieke afreding der Raadsleden een krachtiger middel tot controle, tot verbetering, tot zuivering in de handen der kiezers gegeven. Maken de ingezetenen van dat middel geen gebruik: zij hebben dan ook niet om te klagen over 't geen verkeerd of strijdig met hunne inzichten geschiedt. Slaan de burgers daarentegen de handen inéén; staan zij hun kostbaar regt niet af aan vriendschap, aan vrees voor den toorn der grooten, aan de stroop-beloften van intriganten, aan de zucht om iemand plezier te doen; onderzoeken zij zelf, betoonen zij zich onafhankelijk, gelijk het den Hollandschen burger betaamt, dan bezitten zij ook ongedwongen de magt, om een Gemeenteraad samen te stellen uit personen, die hunne meening met getrouwheid vertegenwoordigen.

Niet minder schadelijk is het *wegblijven van de stemmen*. Zoo velen, die zeggen: „Zonder mij zal toch gekozen worden”; anderen die verklaren: „ik kan uit mijnne zaken niet weg”; maar die allen, wanneer zij nu klagen, vergeten zij, dat wanneer honderd of twee honderd burgers gesproken en gehandeld hebben als zij dan ook wellicht daardoor alleen gekozen werden de zoodanigen, op wier handelingen diezelfde nauwe en onverschillige burgers nu, het eerst en het heftigst van allen, aanmerking maken? Neen; elke stem heeft haar gewigt: een, vijf, tien stemmen niet gebruikt, doen soms de overwinning aan den

togenstander verzekeren. Neen, hoe uitgebreid een zank ook zij, als burger, als ~~medeburger~~ *medeburger* zijt gij verplicht, om een half uur van uwen tijd te offeren aan het welzijn van de stad uwer inwoning; en bijgevolg aan uwe eigene welvaart. Door de stem, die gij inbrengt, draagt ge bij tot het ondersteunen van de beginselen van orde, spaarzaamheid, regtvaardigheid en billijke vrijheid voor u en de uwen, voor al uwe medeburgers; en gij behoort nimmer te vergeten, dat de *eensgezinde kracht der burgers* bestaat uit den ijver van ieder in het bijzonder, waardoor, dank zij de instellingen van 1848, aan familie-regering, aan willekeur, aan onbillijkheid den kop kan worden ingedrukt.

Wij hopen, dat deze waarheden levendig voor oogen zullen blijven bij de burgers, die geroepen zijn om Dingsdag aanstaande twaalf aftredende leden van den Gemeenteraad te herkiezen, of door nieuwe te vervangen. Gaarne willen wij, ongekunsteld, onze meening zeggen omtrent hetgeen wij wenschelijk achten, dat de kiezers besluiten.

Tot rigtsnoer van ons oordeel over de aftredende leden en van onze aanbeveling van nieuwe kandidaten voor sommige aftredenden, nemen wij hetzelfde beginsel reeds vroeger door ons op den voorgrond gesteld. Een zetel in den gemeenteraad behoort vooral niet gemaakt te worden tot het bereikbare voorwerp van *verzucht*. Het doet er weinig toe, of men advocaat zij dan wel handelaar; of men tot den adel behoore of tot den burgerstand. Een *eerlijk hart*, een *goede wil*, een *gezond oordeel*, *plaatselijke kennis* en de *gelegenheid om met paterlike stedelijke belangen in gedurige samenwerking te komen*; ziedaar de vereischten van een goed gemeenteraads-lid. Wij voegen daarbij nog tot maatstaf de mate van geneigdheid, die bestaat, om de gemeentewet in volle werking te doen treden of de zucht, om in reactionairen zin, hare werking te verlammen en het oude, verderfelijke en ondermijnende stelsel te bestendigen.

Alvorens evenwel dit onderzoek aan te vangen, behooren wij ééne algemeene opmerking voorop te zetten. Zij is deze: Vrij algemeen hoort men al het verkeerde, al het met de opinie der ingezetenen strijdige, toeschrijven aan de omstandigheid, dat zoovele personen, die den titel van *Meester* voor hun naam voeren, zitting hebben in den gemeenteraad. Wij achten dat een vooroordeel en een ongegrond verwijt tevens. Het is niet de titel van *Meester*, die maakt, dat tot iets besloten worde wat afkeuring verdient; het is de ongelukkige keuze van de personen, die tevens *Meesters* zijn, waaraan men het verkeerde heeft te danken. Wij meenen met eenigen grond te mogen beweren, dat dit vooroordeel nog al bij onze medeburgers wortel heeft geschoten; dat het wellicht bij niet weinigen, die anders helder denken, een hoofdbeginsel is geworden, waaraan zij hunne stem nu wenschen te regelen, en 't is ons daarom belangrijk genoeg voorgekomen, om, ter opzettelijke wederlegging van dat vooroordeel, andermaal ter lezing aan te bevelen wat wij daaromtrent reeds ten vorigen jare hebben aangevoerd.

„Men zegt: „Er zijn reeds zoovele advocaten in den raad; waartoe nog meerdere.” Wij geven dit toe, wanneer de leden, die advocaten zijn; *alleen als advocaten worden beschouwd*; wij geven het nog meer toe, wanneer, met grond, van andere personen meer en beter practisch nut kon verwacht worden? Geven niet de meeste advocaten in den raad — wij willen geene namen noemen — gedurig blijken, dat zij practisch, eenvoudig en zeer bedreven de zaken behandelen? Kan een advocaat, omdat hij een advocaat is, geene kennis hebben van stedelijke belangen? Kan hij niet velerlei betrekking bekleden, waardoor de toestand der ingezetenen hem van nabij bekend is? Kan hij zelfs niet, in zijn privé of als deelgenoot, betrokken zijn in uitgebreide handelszaken, en dus ook den handel vertegenwoordigen? Even ongerijmd het zou zijn, om geen Doctor in den raad te kiezen, uit vrees dat hij steeds over poeders en pillen zal spreken: even dwaas ware het voorzeker den toegang te

weigeren aan iemand, die overigens alle verlangde vereischten bezit, alleen omdat hij advocaat is. Gewis zijn er, doch getukkig is het eene zeldzaamheid die overal en in alles de advocatie voorop zetten — ook omdat zij niets anders weten; — die tot valgen toe zich daarop laten voorstaan, die als het ware de *kenmerk* in wetboekstijl aanspreken; die niet dan van arresten gewagen en van exploiten droomen; die zich dan ook overal trachten in te dringen, om overal het hoogste woord te voeren, om van alles eene netelige en spitsvondige chicanen-quaestie te maken, niet om de zaak, waarvan ze niets verstaan, maar altijd om hun *eigen persoon* op den voorgrond te schuiven; kortom advocaten, ons zoo natuurgelukkig door Moriaan geschilderd. Deze, wij erkennen het gaarne, behooren door elk verstandig burger geweerd te worden: zij zijn schadelijk voor de algemeene zaak; hun welslagen brengt inderdaad het kiesregt in discredit, en geeft een geringeren dunk van de zelfstandigheid en het begrip der kiezers.” (2)

(2) Grondwet, 23 Febr. 1864 No. 238.

Het ongelukkig tractaat met Frankrijk over den nadruk is ook door de Eerste Kamer aangehouden. *Waarom* de behandeling daarvan in *comité* moest geschieden, is ons een raadsel. De meerderheid, welke het tractaat heeft verkregen, in strijd met hetgeen door zoo vele leden in het Verslag daartegen werd aangevoerd, zou zij verkregen zijn door *vreesaanjaging*? Wij blijven de aanneming betreuren, om terwyl wij in de gevolgen niets anders kunnen zien dan nadeelen in het algemeen belang, zien wij er, met den *Wet* *Universel*, slechts een *particulier voordeel* in; dat mijnheer VAN HALL waarschijnlijk met het grootkruis van het Legioen van Eer zal begiftigd worden. Nu, dat weegt wel op tegen den slag aan onzen *nationaal boekhandel toegebracht*.

Dit tractaat is op nieuw — aldus zegt de *Echo* — een *mit* gelukkige stap, dien onze Minister van Buitenlandsche Zaken op zijne diplomatieke loopbaan heeft afgelegd. Het is door zijn toedoen, dat wij gegeven hebben al wat wij geven konden en zelfs meer dan wij konden geven; namelijk de toepasselijk verklaring in ons land van de *fransche wetten* betreffende den letterkundigen eigendom.

Wij hebben *niets* daarvoor in de plaats gekregen, of het moest zijn het Grootkruis van het Legioen van Eer, dat wij, wellicht, bij de aanstaande opening der zitting, op de borst van den heer van Hall zullen kunnen bewonderen. Indien onze bewaarde onderhandelaar zich zal kunnen verheugen in dit bewijs van erkentelijkheid, dat het fransche gouvernement niet verzuimen zal hem toe te zenden: bewijzen daarentegen de petitiën van den nationalen boekhandel — van dien boekhandel, welke, het mag geen oogenblik vergeten worden, nooit heeft *willen* nadrukken — geenszins; dat deze des Ministers internationaal werk warm toejucht, en alhoewel die Minister getracht hebbe de petitionarissen te verslaan door de algemeene stelling, dat het bijzonder belang voor het algemeen belang moet wijken, zullen zij ongetwijfeld nog lang de vraag doen, of het politiek belang van Nederland juist daarin bestaat, dat men den *vreemden Boekhandel ten nadeele* van den nationalen boekhandel *begunstige*?

De *Fransche invloed*, waarvan de sporen reeds in de eerste kiemen der April-beweging zichtbaar waren, schijnt, inderdaad, op het *nationaal belang* — vooral in een, alles met den digten sluier des geheims bedekkend *comité* — gezegevierd te hebben.

Wij hebben bij herhaling gelezen de redevoering, door den heer DE BRAUW uitgesproken in de zitting van 18 Junij, die tot verdediging zijner eerste rede moest strekken; maar wij verklaren oprecht, dat wij niet begrijpen kunnen hoe het mogelijk is, dat mannen, aan wien men het bezit van eenig talent niet betwisten mag, evenwel, zoodra zij geraken op een

(1) Grondwet, 1 Sept. 1864, No. 395.

vreemd terrein, zulk een droevige figuur vertoonen kunnen. Hij slechts op de volgende zinneden:

„Met aandacht heb ik gehoord en gelezen wat de Minister heeft opgemerkt omtrent mijn finantiel bezwaar. Ik heb de becijferingen nagegaan, en ik wil alles aan den Minister toegeven; maar mijn finantiële horizon strekt zich verder uit dan over 1856. De hoofdzaken in de redenering van den Minister was, zoo ik mij niet bedrieg, even als van vele voorstanders dezer voordragt, dat het jaar 1856 een uitnemend goed jaar zou zijn, dat het geen deficit op zal leveren. Ik ben het te dien aanzien volkomen met hen eens; maar de vraag is niet, of 1856, 1857 of 1858 gunstige resultaten zullen kunnen opleveren; maar welk het finantiël stelsel, het beginsel is, waarvan men uitgaat.

Of die uitdrukking, „zoo ik mij niet bedrieg,“ een oratorische wending is, of wel, dat de spreker niet aan een eigenwillig bedrog doet denken, laten wij daar. Maar als men het eens is, dat het jaar 1856, door den Minister genomen als bewijs, dat eene volgende dienst zal sluiten zonder tekort en met een overschot, een uitnemend goed jaar zou zijn, dan is dat bewijs genoegzaam, om over de deugdelijkheid van het stelsel te kunnen oordeelen. Het jaar 1856 is als een type van het volgend beheer, dus ook voor 1857 en 1858, behoudens omstandigheden, die zich niet vooraf laten berekenen, omdat zij niet van mensche-lijke berekeningen afhankelijk zijn.

Wilde de heer DE BRAUW ook zekerheid tot 1860, 1870, tot 1900? Wij zouden vragen: is die zekerheid onder het bestaande stelsel? Zijn daarin onvergankelijke, onomstootelijke waarborgen voor de toekomst?

Wat moeten wij dan denken van de volgende zinneden?

„Ik geloof dat wij met dat beginsel onze batige overschotten langzamerhand zullen openen, en tot andere maatregelen zullen moeten overgaan, en om dit te voorkomen moeten wij onderzoeken, of het finantiële stelsel, dat ten grond ligt aan de redenering der Regering, bij de voorstelling van afschaffing van dezen accijns, een goed stelsel is.

Wij zijn geneigd te vragen, of de heer DE BRAUW, die zooveel over een finantiël stelsel spreekt, wel bekend is met datgene, wat bestaat en zelfstandigheid genoeg bezit, om een eigen stelsel van belasting aan te nemen? Het is waarlijk raadselachtig, wat men bedoelt, als er weer onmiddellijk op volgt:

„Ik bepaal mij dus niet tot 1856, maar ik vraag naar het beginsel der Ministers, en dat beginsel is onzekerheid. Dit mag niet.

Maar ons gevoelen, lezen wij hier knikkara onzin.

„Ik heb niet beweerd dat men volkomen zekerheid moest hebben. Niemand kan die volkomen zekerheid geven, maar ik wil ook niet volkomen onzekerheid, en die heb ik, wanneer wij uitgaan van een onzeker beginsel.

Op die wijze draait de geheele redenering als in een cirkel rond, en men ziet, zonderling genoeg, voorbij, dat al die redeneringen slechts te meer doen uitkomen, hoezeer men van staathuishoudkunde en openbare finantiën te weinig kennis bezit, om op eene betamelijke en grondige wijze daarover te kunnen oordeelen en te mogen beslissen.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZICHT.

Het Fransche Wetgevend Ligchaam heeft eergister gene openbare zitting gehouden. De commissie voor het wetsontwerp betrekkelijk de nieuwe leening is hieengekomen; maar zij heeft hare werkzaamheden nog niet ten einde gebracht; men houdt er het zelfs voor dat haar verslag eerst morgen zal worden aangeboden op Vrijdag of Zaterdag te worden besproken. De commissie heeft zich bezig gehouden met een aantal amendementen, waaromtrent de regerings-commissarissen zouden worden gehoord. De noodzakelijkheid om nieuwe bronnen voor de schatkist te creëren is niet betwist; er bestaat slechts verschil van meening wat betreft de beste middelen om in de bestaande behoefte te voorzien.

De Senaat heeft eergister beraadslaagd over de wetsontwerpen betrekkelijk de leening en de oproeping der licting van 1855.

De *Moniteur* kan dus reeds spoedig de decreeten mededeelen, zoodat de onzekerheid omtrent het juiste tijdstip der uitgifte zal ophouden. Men begon, overigens, te Parijs te gelooven dat men na te gereedelijk het denkbeeld eener verdaging tot een verwijderd tijdstip aangenomen te hebben, ook te spoedig het denkbeeld eener onmiddelijke uitgifte had aangenomen.

De *Patrie* zegt, dat de Russen in den nacht van 7 op 8 dezer een hevigen uitval uit Sebastopol hebben gedaan tegen de positie van het mamelon en dat zij met groot verlies werden teruggeslagen.

De Fransche regering heeft dépêches van den generaal Pelissier ontvangen van 8 dezer des avonds. De werken tegen het Caranage vorderen, in weerwil van een zeer levendig vuur van de zijde des vijands.

De ministeriële documenten blijkt, dat het aantal militairen van de armee van het Oosten die in gevechten ge-

sneuveld, of in de ambulances, hospitalen, door de Cholera of aan andere ziekten overleden zijn, gedurende 13 maanden bedraagt 14,205 man.

Wij kunnen bezwaarlijk met het bericht van de *Patrie* of met de bij de regering ontvangen dépêches overeen brengen een dépêche uit Weenen welke in die stad het gerucht in omloop is, dat den 8sten een hevige storm der geallieerden op Sebastopol is afgeslagen en dat generaal Pelissier daarbij gewond is. Men heeft dus drie berichten omtrent den 8sten, welke onderling in strijd zijn.

De *Patrie* maakt gewag van een mislukten uitval der Russen.

In Weenen spreekt men van een mislukten storm der geallieerden. Een en ander op denzelfden dag, den 8sten, terwijl eene dépêche van generaal Pelissier tot den 8en des avonds enkel meldt, dat de werken tegen het Caranage vorderen in weerwil van een zeer levendig vuur van de zijde der vijanden.

Aan welke zijde is de waarheid? Wij durven het niet beslissen.

Uit Marseille wordt, dd. 10 Juli, gemeld:

Men begrootte het aantal manschappen, dat aan de werken tegenover den Malakoff-toren en het Redan arbeidden, op 30,000. Generaal Pelissier heeft bevolen, dat dagelijks aan de troepen een ration wijn en geestrijke dranken zal worden uitgedeeld, ten einde den gezondheidstoestand in voldoende staat te houden, welke door de groote hitte veel te lijden heeft gehad.

De blaas van Konstantinopel deelen het overlijden mede van den kolonel Joly, kommandant der gendarmerie van de garde, en de kolonel Danglars, plaats-kommandant van Kamiesch.

Er waren kanonneerbooten naar Genitschek gezonden, om de herstelling der vestingwerken te beletten en de Witte Zee te exploreren.

Generaal Muravief bevond zich met 30,000 man voor Kars. Zijne voorhoede was den 16ten teruggeslagen.

Hij manoeuvreerde, ten einde de gemeenschap tusschen Kars en Erzerum af te breken.

De Sultan heeft te Konstantinopel eene leening gesloten van 18 miljoen Franca's.

In Egypte organiseerde de ooster-koning eene brigade Zwartten uit Soedan, en heeft, als een blijk zijner tevredenheid, hun soldij verplubbeld.

Uit Londen wordt gemeld:

De heer Roebuck zal voorstellen, dat het Lagerhuis buitengewoon worde bijeen geroepen, tot het houden van eene zitting op 17 dezer, bepaaldelijk gewijd aan het doen van zijne motie met betrekking tot het staatsbestuur.

Door kolonel Adair is aangekondigd, dat hij als amendement op die motie het krachtig doorzetten van den oorlog zal voorstellen.

Lord Palmerston heeft in het Lagerhuis de toezegging gedaan, al de stukken, die nog de afgelopen Weener-conferentie betreffen en de voorstellen van graaf Buol over te leggen.

Graaf Grey zeide, dat de Regering aanstaanden Zondag de zamenscholingen zal beletten en zich verheugen zal in de medewerking van voornaame lieden, die haar kunnen bijstand zullen willen verleen.

De bill op de vennootschappen werd door het huis in comité onderzocht.

In het Hoogerhuis werd niets belangrijks behandeld.

Te Birmingham heeft Donderdag jl. eene meeting plaats gehad, waarin een votum van wantrouwen jegens de Ministers met algemeene stemmen werd aangenomen.

De Keizer van Oostenrijk is van zijne reis teruggekomen. De ontvangst was lusterrijk.

Men verzekerde, dat de generaals de Hertzog en Crawford voornemens zijn Weenen te verlaten, zoodra de Keizer teruggekeerd is, van wien zij afscheid moeten nemen.

Het is gemakkelijk te begrijpen, dat de tegenwoordigheid dezer generaals, belast met de functien van militaire commissarissen van Frankrijk en Engeland ter hoofkwartier van het mobile Oostenrijksche leger onnoodig is geworden van het oogenblik af, dat, tengevolge der ophanden zijnde reductie, dit opperbevelhebberschap ophoudt te bestaan.

Daar Oostenrijk geen werkzaam deel neemt aan den oorlog, is het ook te verwachten, dat de generaals Crenneville en Degenfeld, die te Parijs en Londen gedelegeerd waren, spoedig te Weenen zullen terugkeeren.

Uit Koningsbergen wordt onder dagteekening van 9 Juli gemeld.

Een decreet van den Keizer van Rusland beveelt aan de gouverneurs van Nieuw Rusland en Bessarabie, zooveel mogelijk het leger Kozakken aan den Donau te versterken door er vrijwilligers van alle klassen der bevolking in op te nemen.

De laatste zittingen der Zwitsersche kamers boden niets belangrijks aan.

De heer Escher uit Zurich, die in het begin dezer zitting benoemd werd tot president van den nationalen raad (kamer van volksvertegenwoordigers) en dit mandaat niet aanvaardde uithoofde van zijne gezondheid, werd met eene geringe meerderheid vervangen door den heer Bloesch uit Bern.

Deze benoeming is zeer merkwaardig, omdat het de eerste maal is sedert de invoering der tegenwoordige bonds-grondwet — dat is sedert 1848 — dat de betrekking van president van eene der kamers aan een lid der behoudende partij wordt opgedragen, wat meer zegt aan een behoudsman van den echten stempel.

Gister zou men overgaan tot de benoeming van twee leden der bonds-regering, ten einde de heeren Mawzinger en Druet te vervangen.

De afgevaardigden van Fransch-Zwitserland waren het omeens omtrent de keuze eens opvolgers van dezen laatste. De verwarring en wanorde schijnen in Spanje den hoogsten trap bereikt te hebben en dagelijks hoort men nieuwe Jobs-tijdingen.

Het verslag der zitting van 5 Juli levert nog meer droevende op dan tot dus verre ooit het geval was. Te vergeefs toont de maarschalk O'Donnel in de Cortes aan, dat de schatkist geheel ledig is, het leger zonder soldij, de ambtenaren zonder bezoldiging, de weduwen en weezen zonder hulphbronnen; te vergeefs doet hij in krachtige woorden de heillooze gevolgen der bestaande oneenigheid uitkomen: de tijd gaat verloren te midden eener voortdurende beweging, welke tot niets leidt.

Het verdoet echter geconstateerd te worden, dat de maarschalk minister van oorlog de waarheid niet onder de korenmaat verborgen houdt.

Open en rondborstig heeft hij den vertegenwoordigers van het volk gewezen op de dreigende gevaren van het tegenwoordig oogenblik.

Wat er ook in Spanje gebeure, hij kan de zelfvoldoening met zich ondragen, dat hij zijn pligt deed.

De eengste uitslag der zitting van den 5ten was het 89 tegen 42 genomen besluit tot prise en considération van het voorstel des heeren Ramirez Arcos, strekkende tot eene geanticipeerde bijdrage gedurende de dertig eerste dagen na de afkondiging van de wet.

Het is eene armzalige proefneming, welke gewis armzalige gevolgen zal hebben.

De troepen van Barcelona schenen den 5den rustig te zijn.

De nationale militie had op nieuw de bovenhand behouden.

In eene telegrafische dépêche uit Parijs wordt melding gemaakt van gunstige tijdingen uit Barcelona omtrent de vrede is daar bijna geheel hersteld.

De nationale garde heeft den kapitein-generaal onderdrukken van den oorlog krachtig ondersteund.

23 officieren en 74 soldaten, die de partij der Thurgentgenen hadden omhelsd, zijn over de Fransche grenzen geweken.

De Spaansche dagbladen melden, dat een Portugees regiment infanterie te Elvas in garnizoen liggende, in de nacht van den 22 Junij aan het muiten geraakt is.

Deze ongehoorzaamheid, welke aan eene staatsvervalsing oorzak wordt toegeschreven werd onmiddellijk verhoed dank zij de takt en de tegenwoordigheid van geëerde kommandants van het corps, den kolonel Eaceras.

Berigten uit New York van 27 Junij door de *Know Nothings* aangebraakt maken, dat de *Know Nothings* te Baltimore, Washington en Easton eene meeting gehouden hebben.

Deze oostuwig was en waaraan een groot aantal personen deel namen. In die meeting zijn de besluiten der partij te Philadelphia aangenomen.

Uit Californie zijn tijdingen ontvangen tot 1 Junij. De *Knownothings* hadden bij gemeente-verkiezingen te San Francisco eene nederlaag geleden, terwijl de democratische partij de overwinning behaald had.

De berigten uit het binnenland van Californie zijn zeer gunstig.

Uit Peru wordt gemeld, dat de verkiezingen aldaar ten gunste van de ministeriële partij zijn uitgevallen.

generaal de Castella zou waarschijnlijk tot president verkozen worden.

De bevolking dacht met zeer gunstig over het besluit van vrige godsdienst voor alle gezindheden.

Men meldt, dat de regering der Vereenigde Staten nieuw eene vernedering zou ondergaan in den persoon van den kommandant van de Amerikaansche oorlogsschip St. Mary.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Eerste Kamer.

AVONDZITTING VAN DINGSdag 10 JULI.

Aan de orde zijn de beraadslagingen over het ontwerp van wet tot afschaffing van den accijns op het gemaal.

De heer REMEN VAN REMENSHUIJZEN (voor zwaarder) herinnert hoe de Reg. in 1854 van gene afschaffing van belastingen wilde weten en hoe zij nu zulk een tastend voorstel doet. Spr. schrijft dit toe aan den drang der vrijzinnige partij, wier beginselen, bezuiniging en afschaffing van belastingen, hij bestrijdt. Spr. noemt voorstel een waagstuk, en zijne gronden van afschaffing van financiën aard. Zijn stelsel is afschaffing van belastingen, voor zoover er rentehesparing is. Ook de landsche politieke omstandigheden bevestigen hem te zijn in de overtuiging van het gewaagde dezer afsluiting. Hij ziet die omstandigheden niet zoo gerust in. Afgevaardigde daarvan hetwist hij den zoo sterk afgeschilderten den accijns op het gemaal. Hij is overtuigd, dat de afschaffing weinig verlichting aan de mindere klasse zal brengen. Dit kan veeleer door arbeid bevorderd worden de thans af te schaffen som tot productieven arbeid wendende, zou de mindere klasse er veel meer voordeel hebben. Hij is tevens van oordeel, dat de accijns vermindering is in den prijs, en dat die alzo niet voelbaar is voor de consumptie. De grootste bezwaren tegen het gemaal zijn in de formaliteiten en bemoeijingen der ambtenaren doch hierin kan, ook zonder afschaffing van den accijns verbetering worden aangebracht. Ook het acquisitie voor hem een nieuw bezwaar; zoo ook de noodzakelijkheid voor de steden om den gemeentelijken accijns gemaal af te schaffen. Spr. zal het Ministerie, ja het land geluk wenschen als het ontwerp verwerpen, want hij noemt het eene politieke misgreep.

De heer DE VOS van SPENWIJK ziet geen kans om gezigtspunten aan te bieden, maar hij moet toch zijn gevoel adstrueren, waarom hij tegen het ontwerp is.

De Commissie voor de verzoekschriften heeft rapport uitgebragt op eene adstrucie tot het adres van de heeren Wijnhoff en Zoon, suikerraffinadeurs, te Amsterdam, Nederlegging ter griffie.

Aan de orde van den dag is de voortzetting der heraadslagingen over het ontwerp van wet tot afschaffing van den accijns op het gemaal.

De heer INSINGER zegt dat het aan velen aangenaam moet zijn, wanneer de Regering voorstellen doet om de lasten der natie te verminderen. De vraag is maar of de thans voorgestelde wijze, om tot dat doel te geraken, de goedkeuring der Kamer kan wegdragen. Gisteren avond liep daarover ook reeds het debat, en ook Spr. put zijn bezwaar uit de wijze, waarop deze afschaffing wordt voorgedragen. Hij verdeelt zijne rede in drie punten: 1o. of de schatkist dergelijke opoffering kan ontberen? 2o. of deze belasting de voorkeur verdient om afgeschaft te worden; en 3o. of de nieuwe lasten niet in vele opzichten afkeurenswaardig zijn.

Spr. zal niet over de buitenlandsche politieke omstandigheden uitweiden, maar zij komen hem nog niet zoo geruststellend voor. Hij hoopt hartelijk, dat de Regering hare verstandige houding, ter zake onzer neutraliteit, zal blijven handhaven. Hij heeft veel vertrouwen op hare wijsheid, maar men weet hoe moeilijk het is, als de omstandigheden soms veranderen, een eenmaal aangenomen standpunt te handhaven.

Spr. gaat nu over tot de ontwikkeling en toelichting der twee deelen zijner rede. I. Zijne financiële bezwaren liggen in de onzekerheid, dat de gunstige staat der geldmiddelen steeds zal blijven voortduren, en in de wisselvalligheid der Oost-Indische baten, tengevolge der onzekerheid van de prijzen der producten. Onder zoodanige omstandigheden mag men niet te veel en te zeker op de Oost-Indische baten rekenen.

De kolonien zelve zullen nieuwe en belangrijke uitgaven vorderen, zoowel door het invoeren van verbeteringen als door voorgenome of toegezegde afschaffing van sommige belastingen. Wanneer ons nu de Oost-Indische baten zouden komen te ontvallen, of wanneer die minder zouden opbrengen, dan zullen onze financiën in 1844, door herroeping der middelen en door de vaderlandskheide der natie hersteld, wederom geheel in verwarring geraken. Daarom wil hij slechts afschaffing in zeer ver rechte bespaard zijn.

II. Spr. komt nu tot de af te schaffen belasting zelve, en zonder nu als lofsredenaar van den accijns op te treden, ontvouwt hij daarbij (a. d. de volgende stellingen, dat het is eene belasting, die eeuwen lang gedragen is; dat Hogendorp en Gogel er voorstanders van waren, en dat Adam Smith en Sir Robert Peel het ontkenden, dat er bezwaren aan eene dergelijke belasting verbanden waren. De betaling dier belasting is, overigens, ook gering, per hoofd gerekend.

Er wordt h. v. aan r. 27 cts. in het jaar betaald. Een buisje van 6 personen betaald dus 1.80 per jaar, of 15 cent per dag. Nu raagt Spr. onmiddellijk op den prijs van het bier. Ook de voeding moet hier te lande toch zoo slecht niet zijn, als men ziet dat uit ons land bijna niet, en uit andere landen, waar dan de volkvoeding zoo krachtig is, de landverhuizing hand over hand toeneemt.

III. Spr. gaat nu over tot de beschouwing der accijvalenten. Hij ontwikkelt hier de bekende bezwaren daartegen gemaakt en over den ongelijkmatigen druk vóór de middenklasse van de groothelasting, het personeel en de patienten, zoodat hij het betreurt dat deze belastingen, in plaats van gewijzigd, verhoogd worden.

Hij ziet ook niet, dat de verhooging der opcenten op het gedistilleerd en de wijn, goet zullen werken. Integendeel men neemt bij verhooging dier belastingen telkens vermindering van opbrengst waar. Spr. besluit met te zeggen dat, hoe ook de uitslag der stemming zij, hij van harte wenscht dat, als het ontwerp werde aangenomen de Regering er die voldoening van zal smaken, die zij er meent van te kunnen verwachten; en dat hij spr. zich bezorgen moge hebben.

De heer BOUMAN zal kortelijk zijn afkennend ootup. m. t. v. g. Hij acht de afschaffing ontijdig, hij den tegenwoordigen politieke toestand van Europa, en ook uit hoofde van het offer, dat van de schatkist gevorderd wordt. Het wegnemen van 5 miljoen opent eene gapende bres in den sleutelsteen van ons accijnstelsel, die, bij minder gunstigen financieel toestand, niet te dempen zal zijn.

Hij ziet overigens eene belasting op de inkomsten in het verschiep en hij is ook van oordeel, dat van de Oost-Indische baten te veel geveerd wordt. Hij kan niet medewerken tot afschaffing van een der meest productiefste indirecte belastingen, en hij is dus tegen het ontwerp.

De heer BOSKI heeft eveneens bezwaren van financieel aard tegen het ontwerp. Hij heeft altoos den accijns op het gemaal als een der beste middelen van ons belastingstelsel beschouwd. Hij wil geene verdere afschaffing van belasting dan voor zoo ver er reute bespaard worde. Hij verfoert zich overigens aan het verslag der Eerste Kamer.

De heer VAN RIJCKHOVEN acht het een verbijheid schouwspel dat, terwijl er in andere landen geraadpleegd wordt hoe men de bestaande deficiets het best zal dekken, wij hier beradslagen over de vraag of er, en zoo ja welke belastingen, zullen afgeschaft worden, om den druk der natie te verminderen? Hij zal kortelijk nagaan: 1o. of vermindering van belastingen uit een staatkundig en staathuishoudkundig oogpunt noodzakelijk is; 2o. zoo ja, of dan de accijns op het gemaal de voorkeur tot afschaffing verdient; en 3o. zal hij het ontwerp uit een financieel oogpunt beschouwen.

Bezwaren schijnen (voor zoo ver zulks hoorbaar was) daarop neder te komen: 1o. dat de schatkist het bedrag van ruim 21 miljoen uit het oogpunt van den financieel toestand, niet kan missen. Spr. treedt in een overzicht van de financiële becijferingen, zoo wel wat het moederland als de kolonien betreft, waarvan de slotsom is, dat hij wil aanwijzing van schuld, doch niet uit toevallige baten, maar als een vaste stelregel. Uit den aard der zaak bestrijdt hij de schoone financiële schilderijen, welke gemaakt zijn, zoolang wij van de Oost-Indische baten afhankelijk zijn. Hij deelt ook de klage niet over ongelijkmatige verdeling van lasten, evenmin als de reclamatiën over vrijheid van arbeid en productieve kracht der natie, waaraan ons accijnstelsel hinderlijk zou zijn. Door het toegeven aan die stelling zal men van stap tot stap verder moeten gaan, vooral ook omdat hij het afkeurt, dat de verhouding tusschen directe en indirecte belastingen nu gevoelig wordt verbroken. Spr. vraagt of de gevolgen der afschaffing van den accijns op het gemaal zoo groot zullen zijn, dat hij over zijne bezwaren kan heen stappen? Neen, zegt Spr.; want schoon de indirecte voordeelen van de afschaffing tot eene zekere hoogte willende aannemen (ofschoon overdrijving hier niet te miskennen is); dan nog zullen de directe voordeelen zeer ongelijk worden genoten. Gogel heeft spr. geleerd, dat afschaffing niet tot verlichting leidt van hen, die men er mede bevoordeelen wil. Gesteld al dat van de aanneming van het ontwerp verlichting het gevolg kan zijn, dan zal dit alleen het geval zijn op het platte land en niet in de steden. Ook het equivalent kan zijne goedkeuring niet wegdragen. De verhooging der opcenten zal de middenklassen zeer drukken. Hij bad nog wel meerdere bezwaren te geven, dat ontwerp, maar hij zal het er thans bij laten: en zal uit volle overtuiging zijne stem uitbrengen, alleen niet het oog op het algemeen belang en onverschillig over de gevolgtrekkingen, die men er uit afleidt.

De heer VAN WESSEM heeft financiële bezwaren tegen het ontwerp. Het hoofdstuk voor Marine is met 2 miljoen verhoogd; hoofdstuk IV zal met 96 duizend gulden vermeerderd worden; hoofdstuk X, Oorlog (thans 12 miljoen bedragende) zal, gelijk uit de verklaringen des Ministers van Oorlog blijkt, uitgezet zijn. Nog is een ontwerp aangenomen tot verhooging van hoofdstuk V, en er zijn later nog meerdere uitgaven te wachten, die voor de verhouding van land en zee, en de Oost-Indische bezittingen? Hoe veel zal daarvoor niet opgehoofd worden? Het is al van belangrijken invloed, zij op de Oost-Indische bezittingen, die de tijdelijk van amorfische voortgang, en dat die der te korten zal aanbrengen. Spr. komt nu tot het ontwerp zelf. Hij is van oordeel, dat de groote bres in ons belastingstelsel, gechoort heeft hem ook verwonderd, dat de Regering de zaak te helpen afbreken. Er zullen buitendien zeker nog meerdere voorstellen tot verdere afschaffing uit den bezem der Tweede Kamer komen. Ook de afschaffing zal niet, h. v. t. want de groote voordeelen zullen ten gerijve komen der h. v. t. en van den landhouwers stand. Hij is overigens tegen het equivalent tot verhooging der opcenten. Hij wil het belastingstelsel tot een normalen toestand brengen en daer eerst de afschaffing der opcenten. Hij had de Regering zoo gaarne opt. h. v. t. pad gevolgd in het eerste voorstel bij de aanneming der begrooting beleden. Dat voorstel tot wijziging van opcenten op het gemaal heeft Spr. met genoegen gezien. Nu is de Regering in eene andere richting getreden, en hij zal dus tegen de wet stemmen.

De heer TONKENS is, naar het schijnt, tegen de wet. Hij voorziet geene merkbare verlichting der arbeidende klassen. Spr. ontwikkelt daarna een aantal gelijklopende bezwaren, ook door de bestrijders in de andere Kamer zijn uitgebragt.

De heer MARTENS VAN SEVENHOVEN is, op onderscheidende gronden tegen de voordragt, welke ontwikkeling echter niet kan worden gehoord. Vooral schijnt de vrees bij hem te bestaan, dat het bij deze afschaffing niet zal blijven, maar dat men nog meer zal afschaffen. Hij hecht meer aan vermindering van schuld, dan aan afschaffing van lasten.

De heer SIJTERMAN VAN DE BRAEK behandelt twee vragen. 1o. of het goed is, nu in deze omstandigheden belastingen af te schaffen; en 2o. of het goed is, dat deze accijns nu worde afgeschaft. Ten aanzien der eerste vraag is hij gunstig gesteld, doordien de Regering zelve het voorstel doet, die toch zeker de financiën van den Staat niet ondoordacht in de waagschaal zal stellen. Maar, hij dat vertrouwen op de Regering, slaat spr. ook het oog op hare verantwoordelijkheid. — Wat de tweede vraag betreft, of deze accijns de voorkeur tot afschaffing verdient, stelt spr. op den voorgrond dat de afschaffing geene merkbare verlichting zal aanbrengen en in allen geval geen effect zal sorteren, zoolang die accijns ook niet overal in de gemeenten zal zijn afgeschaft. En ook daarin vindt hij groot bezwaar, daarbij tevens aanvoerende dat de accijns onmerkbaar is, en de afschaffing geen invloed op den prijs zal hebben. Spr. ontwikkelt daarna zijne bezwaren tegen het equivalent, Hij is ook niet onbeducht voor een noodzakelijk ongelijk of income-tax. Om alle deze redenen, die spreken mee of min breedvoering ontwikkelt, zal hij stemmen tegen de wet, onverschillig of men hem impopulariteit zal verwerven.

De heer VAN DER VEER verstaakt is, want de voortzetting der beraadslagingen bepaald op morgen ochtend ten 11 uur te beginnen. De zitting is tot dien tijd gescheiden.

I. Uit een staatkundig oogpunt is de vermindering van lasten noodzakelijk. Sedert langen tijd is er van velen zijden op aangedrongen. Bij de grondwetsherziening is dit punt wel degelijk als eene verwachting geopenbaard, en de Natie heeft zeer zeker vermindering van lasten van die herziening verwacht. Men zegt; onze natie is eene rustige natie, en zij stelt vertrouwen in de Regering en vertegenwoordiging. Het is waar, zegt Spr. de natie is geduldig en heeft vertrouwen, maar hij vraagt of deze Kamer dan dat vertrouwen te leun zal stellen, nadat de Tweede Kamer de afschaffing reeds heeft goedgekeurd. Spr. vrees wel geene onlusten, maar het zou toch geen terekenheid of vertouwen bij de Natie, opwekken, als deze Kamer nu de wet zou verwerpen.

En, wat is ongelukkiger dan een land, waar de bevolking geen vertrouwen meer zou stellen op hare Regering of hare vertegenwoordiging. Spr. acht ook de afschaffing wenschelijk en noodzakelijk uit een staatkundig oogpunt. Op dat gebied heeft beiderzijds wel overdrijving plaats gehad. Hij wederlegt de argumenten door de heeren van Foreest en de Brauw in de Tweede Kamer aangevoerd, die meenden, dat de afschaffing geen invloed op den prijs zou uitoefenen, omdat er meer vraag naar graan zal ontstaan en de prijzen dus weder zullen stijgen. Er is reeds op geantwoord, dat onze meerdere consumtie de algemeene markt niet zal kunnen doen stijgen, maar Spr. zegt, dat hij wenscht, dat door meerder gebruik de prijs zal rijzen, omdat dit een bevoorrecht voordeel van een bepaald beroep is. Men merkte op, dat de modere klassen toch niet algehoord aten, en dat op vele plaatsen alleen aardappelen en boonen, enz. gegeten worden. Spr. zegt dat dit juist is, wat hij bekeurt. Aan dierlijk voedsel kan bijna niet worden gedacht, en als dan het brood ook al niet te verkrijgen zal zijn, maar er alleen aan aardappelen kan worden gedacht, dan zal de arbeider niet die krachten kunnen hebben, die de arbeiders elders bezitten. De wegneming der belasting zal integendeel eene tegemoetkoming zijn tot het arbeidsloon, waardoor ook de concurrentie onzer industrie met andere landen, waar de levensbehoeften goedkoper zijn, zal kunnen worden volgehouden.

Ook zeide men dat de afschaffing toch niet baten zal bij de dure graanprijzen. Maar Spr. meent dat dit juist een reden moet zijn om niet langer te dwalen, en dat men de hoogte der prijzen niet nog door den accijns moet verhoogen. Hij is overigens overtuigd, dat de prijs zal dalen, maar dan het bedrag van den accijns, omdat men meer eigen brood zal gaan bakken, omdat de betere broodfabrieke zal volgen, en omdat men meer gebruik van Amerikaansch ander meel zal gaan maken.

II. Spr. komt nu tot het tweede deel zijner rede. Hij geloof, dat de Regering tegen op deze belasting het oog heeft geslagen; want de afschaffing van den accijns op het gemaal, zal meer dan eenige andere afschaffing, de geringere volksklasse baten. Goedkoper brood en betere voeding is bevorderlijk voor de nationale nijverheid, en is het beste middel om het verbruik van overvloedige landbouwproducten te herstellen. Spr. doet daarbij uitkomen, dat deze afschaffing van den accijns op het gemaal, geene zaak is van de wegneming der formaliteiten, die tot verlies van arbeid geven, en om het tijdelijke en de onvrijheid die uit de formaliteiten voortvloeijen. Men wil, en Spr. prijst die wijziging van het misbruik van den sterken drank, maar men vergeet, dat de minder goede voeding van den gemeenman, het pauperisme vermeerderd, het gebruik van den sterken drank in de hand werkt, en dus de krachten van den arbeider vermindert. Hij voorziet ook, dat door een minder evenwigt tusschen loon en arbeid, het pauperisme vermindert en de bebedeling ingekrompen zal kunnen worden.

Spr. vestigt ook de aandacht op het verderfelijke om aan werkzame personen bebedeling te geven. Dit is niet alleen een kanker voor de gemeentelijke financiën, maar ook een kanker voor de arbeiders zelve. Het zou den arbeider minder zorgeloos maken, als hij niet te veel op bebedeling rekende. Alzoo zal de vermindering van bebedeling ook gunstig werken op de financiën der gemeenten. Vele gemeenten zullen spoedig den accijns op het gemaal kunnen ontberen. Vooreerst kunnen zij dien des noodt behouden, maar de steden zullen den accijns niet meer op den duur als eigen belasting kunnen hebben, en dat acht hij juist goed. Dit behoeft niet plotseling plaats te hebben, maar het kan geleidelijk geschieden.

III. Spr. behandelt nu het ontwerp uit een financieel oogpunt. Hij erkent, dat het equivalent ook bij hem de min gunstige zijde heeft opgeleverd, en aanvankelijk heeft dit hem zelfs doen aarzelen in de bepaling zijner stem. Wat de verhooging der opcenten betreft, deelt spr. den wensch om ook verbetering en wijziging in sommige belastingen te brengen en die op betere grondslagen te regelen. Wat de beschikking over de Oost-Indische baten betreft, ook spr. heeft met leedwezen gezien, dat men daarop te veel anticipeerde.

Ook hij is van oordeel, dat men daarop niet al te veel moet rekenen, maar juist deze bezwaren leveren een groot voordeel op; want de Regering en de Vertegenwoordiging zullen daardoor des te meer op zijnzich bedacht zijn. Men zal geene uitbreiding aan de uitgaven geven; men zich tot het noodige bepalen. Aan de zucht tot uitbreiding zal nu paal en perk worden gesteld, nu de jaarlijkse overschotten niet meer zoo aanzienlijk zullen zijn. Zijne slotsom is, dat hij ook met deze wet de toekomst der financiën zonder zorg te gemoet ziet.

Anderen hadden liever den accijns op de brandstoffen wilden afgeschaft zien. Daar is veel van aan, maar de afschaffing van dien accijns zou den aandrang tot afschaffing van

den accijs op gemaal niet weggenomen hebben. Spr. zet voorts de stelling uiteen, dat de staat niet, even als een huisvader, voor de toekomst mag zorgen, door meer van het tegenwoordig geslacht te vorderen, dan de behoeften van den staat eischen.

Ten slotte behandelt Spr. nog eenige opmerkingen van sommige sprekers. Men wees op den toestand van Europa en vroeg of men wist wat er gebeuren zou. Spr. vraagt, of dit een reden is om de tegenwoordige gunstige gelegenheid niet te gebruiken, en of het baten zal als wij in een oorlog gewikkeld worden, dat wij dan eenige millioenen meer of minder hebben. Hij vraagt ook, of het volk niet veeleer gewilliger lasten zal dragen, die het gevolg van den oorlog zouden kunnen zijn, dan wanneer het ziet, dat er niets gedaan wordt om de lasten te verlichten in gewone gunstige tijden.

En zoo komt spr. tot de houding van en het vertrouwen op de Regering. Men zeide dat de Regering nu inconsequent is en dat zij vroeger geene afschaffing wilde. Spr. prijst het, dat de Regering aanvankelijk gearzeld heeft, dit heeft hem de overtuiging geschonken, dat zij niet dan na rijp beraad, tot de afschaffing heeft besloten. Spr. wil ronduit bekennen, dat hij het vorig ministerie ongaarne zag aftreden, omdat het op een goeden weg was om de belangen en de welvaart der natie te bevorderen.

Maar Spr. vraagt niet naar personen, en thans is ook dit ministerie op den goeden weg ter bevordering der welvaart van Nederland. En, even als hij het betreurd heeft, dat het vorig ministerie hare taak niet kan voortzetten, zoo ook zou hij het betreuren als dit Ministerie weder plaats voor een ander moest maken. En is nog veel te doen in de administratie en de wetgeving.

Elk nieuw optredende minister heeft tijd nodig, om zich op de hoogte der zaken te stellen, en door de veelvuldige aftreding in de laatste jaren, hebben wij veel kostbaren tijd verloren. Dat wil Spr. nu niet door zijn votum bevorderen. Hij meent, dat als men over den algemeenen gang van een ministerie tevreden is, men dan bij een grooten maatregel over enkele bezwaren moet heenstappen en voor eene zoodanige wet moet stemmen, even als hij in gemoede doen zal.

De heer CREMERS behandelt de vraag: of het oogenblik daar is, om tot vermindering van lasten over te gaan. Hij stelt daarbij op den voorgrond, dat elke vermindering van belastingen is een voordeel voor het algemeen, mits er genoeg middelen overblijven voor de behoeften van den Staat.

Spr. komt tot de conclusie, dat hij voor de wet zal stemmen, ten zij het hem bondig blijke, dat de huishouding van den Staat deze vermindering van 26 ton niet kan ontberen, en dat gelooft hij niet, dat aangetoond kan worden.

De heer VAN DAM VAN ISSELT vraagt het woord tot het doen eener motie van orde. Gisteren avond hebben bestrijders van het ontwerp het woord gevoerd, heden hebben ook 3 leden het ontwerp bestreden. De beurt zou nu aan de verdedigers komen. Reeds twee daarvan hebben het woord gevoerd, en met spr., zijn er nog 4 leden, die het ontwerp zullen verdedigen. Hij geeft dus in overweging of het niet raadzaam ware de beraadslagingen nu te sluiten en aan den Min van Fin. te vragen of hij bereid is het ontwerp te verdedigen.

Hij neemt de vrijheid zijnen medeleden, die ingeschreven zijn, te verzoeken om van het woord af te zien, en hij is ook bereid dat voorbeeld te volgen.

Na eenige verdere discussie over deze motie trekt de heer van Dam haar in en is het woord aan den heer Sassen.

De heer SASSEN meende steeds, dat verbetering kon verkregen worden door eene betere verdeling der lasten, even als door eene bepaalde wegneming van een enkel voorwerp, maar nu de Regering dien laatsten weg heeft ingeslagen, zal hij haar gaarne ondersteunen; omdat ook langs dien weg het doel bereikt kan worden.

De heer V. DAM V. ISSELT heeft nu het woord. Er is eeltr een verzoek ingekomen van 5 leden; die, naar luid van art. 19 van het reglement van Orde, de sluiting der beraadslagingen verlangen. (Dit voorstel is van de heeren van Dam van Isselt, Lotsij, van Goltstein van Oldenalders, van Eijsinga en de Villers de Pit.)

Dit voorstel wordt bij monde van den heer LOTSJ verdedigd, en door den heer CREMERS, als ontijdig, bestreden.

Het voorstel wordt met 19 tegen 17 stemmen verworpen.

Voor de heeren Beerenbroek, van Eysinga, van Dam van Isselt, van Nispen van Pannerden, van Aylva van Pallandt, Lotsj, de Bruin, Sassen, 't Hooft, van der Ondermeulen, Blankenheijm, d'Ablaing van Giessenburg, Martens van Sevenhoven, van Sasse van Isselt, van den Dries, van Goltstein van Oldenalders en Villers de Pit.

De beraadslagingen worden alsnu weder voortgezet.

De heer VAN DAM VAN ISSELT zegt, dat men bij de beoordeeling dezer wet zich op een bijzonder standpunt moet plaatsen. De leden dezer kamer moeten soms een offer van persoonlijke overtuiging brengen, juist omdat zij leden der Eerste Kamer zijn en de zaken uit een hooger standpunt moeten overzien. Als hij geheel van banden ontslagen was dan zou zijne stem wellicht anders zijn, want ook hij heeft behoord tot hen, die liever gezien hadden, dat de jaarlijkse overschotten tot amortisatie van schuld waren gebruikt.

Intusschen was dat denkbeeld niet dat der Regering noch van de Tweede Kamer. Hij bestrijdt de beschuldiging alsof de Regering door de oppositie op sleeptouw wordt genomen en dat zij dit voorstel niet uit eigen beweging heeft gedaan.

Hij betoogt, dat boven alle andere voorstellen tot afschaffing van belastingen, het thans door de Reg. voorgedragene de voorkeur verdient, ook met het oog op de geschiedenis der invoering dezer belasting. De uitvoering der wet

op het gemaal moest wel vexatoir zijn; want deze belasting is bij ons hoogst impopulair geworden, vooral ten platte lande.

En nu zegge men niet, dat het platteland het meeste voordeel der afschaffing zal genieten, want, gesteld dat dit al zoo ware, dat men dan denke aan de jongste rampen, die den landbouwendenden stand getroffen hebben, en hoe zij voor allen en voor het behoud van het Vaderland en de eigendommen in de bres zijn gesprongen, hoe zij op de dijken, zonder eenige belooning, dijkwachters betrekken om de gevaren der stedelingen te keeren, terwijl zij zelve geen duim gronds eigendom hebben.

Wat is populair en wat niet, heeft de heer Sichterman van de Brake gevraagd? Spr. is het eens, dat men zijne overtuiging niet aan volksgunst moet offeren; maar, zoo we al niet geroepen zijn om ons populair te maken, dan zijn we ook niet geroepen, om ons zelve impopulair te maken.

Men zegt, dat de aanneming van dit ontwerp zal zijn de triomph eener partij, die zich de constitutionnele noemt. Neen, zegt spr., er zou voor haar geen grooter zegepraal bestaan dan wanneer dit ontwerp wordt verworpen; dan heeft zij gelegenheid om te spreken en te schrijven over de conservatieve partij en te werken op de kiezers, door hunne stem tegenover die dezer Kamer over te stellen.

Spr. vraagt niet, welke uitwerking de verwerping op dit Ministerie zal hebben; maar hij zou het toch betreuren als de Regering van de verwerping eene kabinets-quaestie zou maken. Doch zooveel is zeker dat de Eerste Kamer, door de verwerping, de zedelijke kracht van het Ministerie ondermijnen zal.

In allen geval meent hij, dat wij niet geroepen zijn om ontevredenheid en onrust bij de bevolking aan te kweeken, of het Ministerie te bemoeielijken.

Ten slotte zegt Spr., bij omkeering der woorden van een der bestrijders, dat hij het voor het Vaderland en deze kamer diep zou betreuren, als zij, om consideratien, niet geput uit haar hoog staatkundig standpunt, maar uit andere beweegredenen, alleen aan de wet zelve ontleend, haar zoude afstemmen.

De heer van BEECK VOLLENHOVEN kan niet toegeven dat de leden hier hunne gevoelens zouden moeten offeren en de wet zelve niet beoordeelen, maar alleen consideratien van sympathie of antipathie tegen een ministerie in aanmerking zouden moeten nemen.

Nadat de heer VAN DER LEEK DE CLERCK nog het woord gevoerd had tot bestrijding van het ontwerp, wordt met 27 tegen 9 stemmen besloten de beraadslagingen dezen avond ten 8 ure voort te zetten.

's Gravenhage, 11 Julij.

Z. M. heeft den algemeenen secretaris van het gouvernement van Nederlandsch Indië, gouvernements-commissaris voor de Wester-afdeeling van Borneo, mr. A. Prins, benoemd tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw.

Z. M. heeft bepaald, dat alsnog bij afzonderlijke dagorders, in Oost-Indië als in Nederland, eervol zal worden vermeld de bij het leger in Oost-Indië dienende sergeant der infanterie P. Ondaatje, tot belooning van zijn gehouden gedrag bij de expeditie in het Palembangsehe in 1851.

Z. M. heeft aan P. van Craenenburgh, te Amsterdam, vergunning verleend tot het aannemen der onderscheidingsteekenen van kommandeur der orde van den H. Gregorius den Groote, hem door Z. H. den Paus geschonken.

Z. M. heeft den heer W. baron Six van Oterleek, op zijn verzoek, eervol ontslagen als majoor kommandant der dienstdoende schutterij te Utrecht.

Z. M. heeft benoemd tot griffier bij de arrondissement-regtbank te Rotterdam A. Eickma, substituit-griffier bij dezelve regtbank.

Z. M. heeft het personeel der commissie van administratie over de gevangnissen te Amsterdam met nog een lid vermeerderd, en tot lid benoemd den heer mr. H. A. Hartogh, officier van justitie bij de arrondissement-regtbank aldaar.

Blijkens het verslag der Commissie van rapporteurs uit de Eerste Kamer over het wetsontwerp tot verhooging van het minimum der ophrengst van den accijs op de suiker, hebben de leden met kracht hunne bezwaren doen gelden, die zij tegen de voorgestelde verhooging hadden, terwijl vele andere leden meenden, dat het stelsel der Regering het juiste was en op goede grondslagen rustte; en vele leden hadden zich hun oordeel voor alsnog voorbehouden.

Uit het verslag der Commissie van rapporteurs uit de Eerste Kamer over het wetsontwerp tot afschaffing van het tonnegeld der zeeschepen, en houdende bepalingen omtrent het meten derzelve, was het door onderscheidene leden in verband beschouwd met de gelijktijdig aanhangige voordragten tot afschaffing van den accijs op het gemaal en tot verhooging van de ophrengst der suikerbelasting. Die leden waren minder gunstig gestemd voor het ontwerp; de overige leden — aldus zegt het Verslag — waren grootendeels gunstig gestemd ten aanzien van deze voordragt. Zij beschouwden haar als leidende tot de voltooiing van onze vrijgevege handels- en scheepvaart-wetgeving, die zoo bijzonder geschikt is om onze havens meer en meer ook door vreemde vlaggen te doen bezoeken.

In de zitting der Provinciale Staten van Zuidholland van heden zijn door de daartoe bestemde commissien verslagen uitgebragt over vier onderwerpen, die onmiddellijk aan de orde van den dag gesteld zijn, als; 1o. over de adressen tot het brengen van eenige wijziging in het reglement op de uitoefening der jagt en visscherij, vastgesteld in het jaar 1852 en herzien in 1853; 2o. de begrooting der kosten van het provinciaal bestuur van Zuidholland, voor zoo veel het Rijksbestuur is voor het

jaar 1856: 3o. de begrooting der enkel provinciale en huishoudelijke inkomsten en uitgaven van de provincie Zuidholland voor de dienst van 1856; en 4o. nopens de wijzigingen te brengen in het reglement voor het Hoogheemraadschap van Delfland.

Wat het eerste onderwerp aangaat, is met 52 tegen 16 stemmen verworpen het voorstel der commissie, om eene nadere enquête te houden over de maat, welke voor de mazen der verschillende vischnetten de beste is. — Op voorstel van den heer Hoffman is besloten, dat er in art. 5 van bedoeld reglement eene wijziging zal worden gebragt, volgens welke de termijn, waarop de groote maat der maas verplichtend zal zijn, wordt vastgesteld op het tijdstip der opening van de visscherij in 1857. — Voorts is een voorstel derzelfde commissie, om art. 2 van het bedoelde reglement nopens de uitoefening der afzonderlijke jagt op waterwild te wijzigen, mede verworpen met 47 tegen 13 stemmen.

Daarna is behandeld de begrooting der kosten van het provinciaal bestuur van Zuidholland, voor zooveel het Rijksbestuur is voor het jaar 1856, welke begrooting, na korte toelichtingen, aangenomen is op een bedrag van f 67,550.

Vervolgens zijn de beraadslagingen aangevangen over het ontwerp der begrooting der enkel provinciale en huishoudelijke inkomsten en uitgaven van de provincie voor 1856. Die beraadslagingen zijn voor een groot deel afgelopen, en zullen morgen ochtend ten half elf ure worden voortgezet.

* De gewone audientie van den Minister van Marine zal op Vrijdag aanstaande, den 13 dezer, niet plaats hebben.

* In deze residentie zijn aangekomen en aan het hôtel de Bellevue afgestapt de graaf en gravin Coloman Nako kamerheer van Z. M. den Keizer van Oostenrijk met gevolg en de graaf en gravin Rudolf Hojlos, kamerheer en ritmeester van Z. M. den Keizer van Oostenrijk, komende van Weenen; en sir William Knox, baronet en sir W. E. Pymm Esq. en familie, korpente van Dublin.

* Gisteren avond heeft voor de eerste maal in het Willemspark het muzikcorps van het 4de regement dragons muzik uitgevoerd. In weerwil dat in den namiddag het weder minder gunstig was geworden, zoo bevonden zich in het park honderden van bezoekers, die allen zeer voldaan waren over deze beschikking van het Stedelijk Bestuur, om aan de ingezetenen deze uitspanning te verschaffen; niet minder bragten alle hunne hulde aan de zoo goede en juiste uitvoering der muzik.

* Gisteren avond is tusschen elf en twaalf ure over deze stad en omstreken een zwaar onweder losgebarsten, dat gepaard ging met zware stortregens. Deze beloven een gewenscht gevolg te hebben voor den groei der te veld staande gewassen, voor den aardappelen-bouw in de Scheveningsche duinen, die door de langdurige droogte in hunnen wasdom niet veel vorderden, en daardoor nu weder als het ware zullen herleven. Over het algemeen verheugt men zich, dat zij een ruim beschoot zullen opleveren. Van de gevreesde ziekte verneemt men in deze streken niets.

Bij besluit van 13 Junij jl., no. 76, is goedgekeurd de wijziging van art. 17 van de statuten voor de Nederlandsche Maatschappij tot indijking der op- en aanwassen in de Ooster-Schelde, welke voorgenomene wijziging bestaat in het doen vervallen der slotwoorden van art. 17: en worden door dublicaat aandeelen vervangen, en toevoeging aan dat artikel eener laatste alinea, luidende: Het kapitaal oorspronkelijk vertegenwoordigd door vervalte verklaarde aandeelen, kan bij besluit eener algemeene vergadering van aandeelhouders op eens, of van tijd tot tijd, worden aangevuld door de uitgifte van nieuwe aandeelen van zulke nominale waarde en bedrag, op zulke wijze en onder zulke voorwaarden en voorregten, als die vergadering zal bepalen.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM 11 Julij 1855.		
Nederland. Pct.	Rusland.	Pct.
Ned. W. Schuld. 2 1/2	62 1/2	8 1/2
Dito Certificat. 3	75 1/2	7 1/2
Dito Dito .. 4	93 1/2	5 1/2
O. I. Leening. 4	92 1/2	8 1/2
Amort. Syndic. 3 1/2	90	
Hand.-Maats. 4 1/2		
Belgie.		
Certificaten. 2 1/2		
D° Rothschild. 2 1/2	51 1/2	
Frankrijk.		
Obligatiën. 3		
Spanje.		
Nieuwe. 1 1/2	18 1/2	1 1/2
Dito Buitenl. 3		
D° Binnenl. 3	80 1/2	5 1/2
Bew. Sp. Com. 4 1/2		
Amort. Schuld.		
Portugal.		
Londen nieuwe. 3	40 1/2	
Dito uitgest. 4		
Mexic., te Lond. 3 pct.	21, 1/2	
Peru 4 1/2 pct.	68.	

Bij tragen handel waren Binnenl. fondsen heden meer aan boden.

In Buitenl. effecten was de markt daarentegen algemeen doch met weinig handel en variatie, alleen Spaansche fondsen blijven door aanzienlijke kooporders in 1 1/2 pct. en Binnens merkbaar beter.